

РЕШЕНИЕ

№ 7974

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **10865** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 16.09.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав по н. а. х. дело № 4624/2012г., с което е изменено наказателно постановление (НП) № 23-2304478/ 23.11.2011 г., издадено от Е. А., директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, в частта с която на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ в частта относно санкционната разпоредба, като вместо на основание чл. 416, ал. 5, вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ е постановил - на основание чл. 416, ал. 5, вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е неправилно - постановено в нарушение на закона и на съществени процесуални правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, аргументирани с договорна свобода при определяне на имуществените отношения между равнопоставени субекти. Отношенията между [фирма] и М. П. не намират опора в чл. 68 КТ поради краткия период, в който цитираното лице е било натоварено с поставяне на фаянс и теракота на отразения в

НП обект. Искането до съда е за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. В писмено становище на адв. Г. се заявява искане за отмяна на решението, при условията на евентуалност – да се намали наложената санкция.

Ответникът, директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, не ангажира становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 11.10.2011 г., при извършена проверка на място в обект-пристройка към център за гуми „Д.”, находящ се в [населено място], м. „Л.-Разширение-Запад”, в УПИ III 154, 155, служителите на Д „ИТ-СО” установили, че лицето М. Е. П. полага труд като „плочкаджия”, с работно време от 09:00 ч до 16:00 ч, без сключен трудов договор. По време на проверката на място на обекта, същият е заварен да извършва строителни работи като „работник плочкаджия”, като декларира работно време, почивен ден и трудово възнаграждение. на 20.10.2011 г., е съставен АУАН № 23-2304478 за това, че [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ не е сключил писмен трудов договор със служителя М. Е. П.. Въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление № 23-2304478 от 23.11.2011 г.

При така установената фактическа обстановка, за да измени издаденото НП, от правна страна СРС формира извод, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита; Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на материалния закон. Не е допуснато съществено процесуално нарушение - чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Не е допусната процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване.

Касационната инстанция не проверява фактическата обоснованост на оспорения съдебен акт, а се произнася в пределите на възприетите от въззивната инстанция фактически положения, когато не са наведени с касационната жалба и установени в касационното производство съществени процесуални нарушения при събирането и оценката на приобщените по надлежния процесуален ред доказателствени материали. Съгласно чл. 61, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. В случая е установено по несъмнен и категоричен начин въз основа на събраните от СРС доказателства, че е нарушена именно посочената разпоредба - [фирма], в качеството му на работодател е

допуснал на работа М. Е. П., като преди датата на постъпване на работа, между страните не е бил сключен трудов договор. Такава е и правната квалификация на деянието, дадена и в АУАН и НП. СРС обаче приема, че коректната санкционна норма е чл. 414, ал. 3 КТ, съгласно която работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв, за всяко отделно нарушение. Цитираната разпоредба в актуалната ѝ редакция /ДВ бр. 7 от 2012 г./ урежда отношенията при неспазване на разпоредбите на чл. 61, ал. 1, ч. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2 от КТ. В отлика от приетото от СРС, към момента на извършване на деянието, съставляващо административно нарушение и издаване на НП /23.11.2011 г./ обаче е приложима редакцията на чл. 414, ал. 1 КТ съобразно ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г. Като е изменил НП досежно санкционната разпоредба СРС е постановил частично неправилно решение, което следва се отмени в цитираната част, а НП да бъде потвърдено и в санкционната си част. Споделят се от настоящия касационен състав на АССГ съображенията на въззивната инстанция досежно размера на наложеното наказание имуществена санкция съобразно чл. 27, ал. 1 ЗАНН при превес на отегчаващо отговорността обстоятелство – констатирани други нарушения от същия вид, поради което правилно е наложено наказание в размер, близък до законовия минимум.

Водим от горното, Административен съд София - град, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 16.09.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 121 състав по н. а. х. дело № 4624/ 2012г. в частта, с която е изменено наказателно постановление № 23-2304478/ 23.11.2011 г., издадено от Е. А., директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” като е преквалифицирана санкционната разпоредба за извършеното нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ от чл. 61, ал. 1 КТ на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 КТ, вместо което постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2304478/ 23.11.2011 г., издадено от Е. А., директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” в санкционната му част.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата му част.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: